

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep van de heer X, hierna te noemen appelland, van 26 mei 2008, ontvangen 28 mei 2008 tegen het besluit van de examencommissie van de Faculteit Rechtsgeleerdheid van 9 mei 2008 waarbij hem op grond van de fraudebepaling, artikel 8, lid 4 van de Regels en Richtlijnen van de Examencommissie behorende bij het Onderwijs en Examenreglement, voor het door hem ingeleverde werkstuk voor het vak 'Comparative Constitutional Law' geen studiepunten zijn toegekend en hem, omdat hij uitwisselingsstudent is, wordt medegedeeld dat in plaats van onthouding van de mogelijkheid gedurende een half jaar tentamens af te leggen, de decaan van zijn eigen universiteit zal worden geïnformeerd door middel van toezending van een kopie van het besluit, onder toevoeging van het werkstuk en de gekopieerde artikelen.

In reactie op de uitnodiging van het college om na te gaan, of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn, heeft de examencommissie, hierna te noemen verweerster op 4 augustus 2008 medegedeeld met appelland, omdat hij inmiddels niet meer in Nederland verblijft, via mail schriftelijk stukken gewisseld te hebben en op basis daarvan geen mogelijkheden tot schikking te zien. Bij die mededeling werd tevens verweer gevoerd.

Op 21 augustus 2008 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Daarbij was appelland niet aanwezig. Namens de examencommissie, hierna te noemen verweerster, verscheen X. Tijdens de zitting is verweerster in de gelegenheid gesteld haar standpunten nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

De bij het werkstuk voor het vak 'Comparative Constitutional Law' geconstateerde en door verweerster aangevoerde fraude, bestaande uit schending van artikel 7 lid 5 van de Regels en Richtlijnen voor de Examencommissie, hierna te noemen de regeling, wordt door appelland niet betwist. Appelland heeft voor zijn werkstuk, zoals bleek bij toetsing door middel van Urkund, aantoonbaar grote stukken tekst overgenomen van publicaties op internet. Hij heeft deze teksten echter niet op de correcte wijze, namelijk voorzien van aanhalingstekens, geciteerd. Bovendien heeft hij niet juist aan deze publicaties gerefereerd.

Appelland stelt dat hij naïef gehandeld heeft door een gebrek aan ervaring met het maken van werkstukken en de citeer- en referereregels voor internetpublicaties. Bovendien, zo geeft appelland aan, beschikte hij niet over richtlijnen betreffende voornoemde regels en realiseerde hij zich zijn fout pas bij ontvangst van de brief van verweerster. Appelland stelt dat hij zijn best heeft gedaan voor het werkstuk, er veel tijd aan heeft besteed, het zelf heeft gemaakt en de informatie uit de internetartikelen heeft bestudeerd en zich eigen gemaakt, hetgeen naar zijn opinie het doel is van het maken van een werkstuk. Daarnaast maakt appelland bezwaar tegen de zwaarte van de opgelegde straf. Hij voelt zich al gestraft omdat hij geen studiepunten krijgt voor het ingeleverde werkstuk. Indien daarnaast ook nog zijn eigen universiteit op de

hoogte gebracht wordt zal het zowel schadelijk zijn bij de voortzetting van zijn opleiding in het thuisland als zijn carrièreperspectief negatief beïnvloeden.

Verweerster stelt daartegenover dat het opnemen van gedachten van andere auteurs niet beschouwd wordt als fraude, mits correct geciteerd en gerefereerd en voorzien van aanhalingstekens. Appellant heeft echter grote gedeelten van de tekst van zijn werkstuk gekopieerd van andere bronnen zonder correcte bronvermelding en citering. De examinator heeft aldus verweerster in april en mei 2008 via mail contact opgenomen met appellant en gevraagd om correcte citering van de bronnen, maar appellant bleef onduidelijk over de vraag welk gedeelte van het werkstuk eigen werk was. Verweerster betoogt verder dat de regels betreffende fraude en plagiaat aan appellant zijn uitgelegd tijdens een PowerPoint presentatie in januari 2008. Bovendien geeft de website van de faculteit informatie over fraude en plagiaat bij universitaire tentamens en werkstukken.

Verweerster geeft aan zich voor wat betreft de strafmaat te baseren op art. 7.12 WHW en artikel 8, lid 4 van de regeling. Daarnaast worden bij het bepalen van de strafmaat de persoonlijke omstandigheden van betrokkene in aanmerking genomen. In het bijzonder heeft verweerster meegewogen dat omdat appellant geen reguliere student van de UvT is een halfjaar uitsluiting van tentamens geen zin heeft. Vandaar dat de straf bepaald is op het niet toekennen van studiepunten voor het betreffende vak en het per brief melden van de fraude aan de uitlenende universiteit.

Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

Het college acht het op basis van de overgelegde stukken voldoende bewezen dat appellant grote stukken tekst zonder correcte bronvermelding en citering heeft overgenomen uit publicaties van andere auteurs. Het college beoordeelt dit als fraude in de zin van art. 7.5 van de regeling en acht dit derhalve strafbaar. Ook van een uit het buitenland afkomstige student mag verwacht worden dat hij zelf bij twijfel over de wijze van citeren zou informeren bij zijn begeleider. Bovendien heeft verweerster aangegeven dat appellant in januari 2008 de voorlichtingsbijeenkomst voor internationale studenten heeft bijgewoond en dat daarbij een presentatie is verzorgd door X betreffende het schrijven van werkstukken en plagiaat. De gebruikelijke strafmaat op basis van de regeling is het niet toekennen van studiepunten voor het betreffende vak en uitsluiting van de mogelijkheid van tentaminering van alle vakken gedurende een half jaar. Voor het bepalen van de redelijkheid van de strafmaat is de vraag relevant of sprake is van zodanige omstandigheden dat een aanpassing van de gebruikelijke straf noodzakelijk is. Het college acht de beleidslijn voor uitwisselingsstudenten om indien de gebruikelijke strafmaat niet toegepast kan worden omdat een student slechts één vak bij de UvT volgt, de inlenende universiteit op de hoogte te stellen, niet onredelijk. De universiteit dient zich immers te kunnen verantwoorden voor haar beoordelingen. Op grond van voornoemde omstandigheden oordeelt het college de voor de geconstateerde fraude gehanteerde strafmaat als niet onredelijk. Het college geeft verweerster daarbij echter in overweging om in de brief aan de decaan van de

buitenlandse universiteit aan te geven wat bij de UvT de gebruikelijke strafmaat is voor genoemde overtreding en daarbij nadrukkelijk aan te tekenen dat de straf alleen interne werking heeft binnen onze universiteit en derhalve geen gevolgen heeft voor het carrièreperspectief voor een overtreder van de regeling.
Het college oordeelt derhalve het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 21 augustus 2008 door het College van Beroep voor de Examens.

X
secretaris

X
voorzitter